

Aija Lasmane–Ebdene atbild Veltas aptaujai

Care pakas atceros, bet neatceros, ka mēs dabujām veselu, neatvērtu. Labi acu priekšā lielas bundžas ar piena pulveri un oranžo sieru.

Tālāki ceļi kaimiņiem, latv. pārim Eglīšiem, kad dzīvojām Monte Casino - Austrālijā.

Mamma, Valda, es dzīvojām Monte Casino, 82. barakā, gala istabā. Ārā šķūnītis, būdiņa. Tanī vistas un viena zoss.

Arī vēlāk 39. barakā - mamma turēja dažas vistas. Palīdzēju vienam melnam cālītim izšķēties no olas, lobot čaulu nost. Viņš palika tāds pamazs visu mūžu. 1957. g., kad bija jāpārceļas uz MS, visticamāk bija jākauj... Nevareju savu melnu, handikapēto ieēst...

Turpat pie loga, stūra istabā, mamma audzēja puķes, ir fotogrāfija ar kresēm, kas stiepās pa koka sienu uz augšu. Laikam arī salmenes u.c. Kā jau lauku cilvēki. Patika.

Fotogrāfija ar bērniem, māju putniem.... Tanī Valda tur vienu sīko rokās, es laikam zosi padusē. Nekad nebiju tādu foto redzējusi. Viena no sievietēm (laikam 3 mazi bērni, vīrs pazudis...) ir arī uz manas Tev nosūtītās foto.

Monte Casino barakas galā. Mana mamma, Tamana kdze, jauna māte ar saviem bērniem...

Garo atceros labi.

Uz Daniševska kantīni kādreiz cilpoju, lai par 10 feniņiem nopirktu vienu nēģi, ja bija pienākusi ziņa, ka nēģi atvesti (latv. no Oldenburgas?)

Palīdzēju mammai pēcpusdienā tīrīt to skolas baraku, kas bija meža malā – pusceļā uz Monte Casino. Slaucījām pelnus no krāsniem laukā uc. Māte par to saņēma labākā gadījumā 20,- DM mēnesī. Viņa gāja arī jaunaudzes stādīt - vācu mežziņa akcija. Par pirmo nopelnīto naudu - Valda un es dabujām pirmās jaunās kurpes vispār (Salamander Detmold) 1952-1953 gada Ziemassvētkos.

2015